

Antyoksydanty w diecie a występowanie zwyrodnienia plamki związanego z wiekiem w długotrwałej obserwacji. The Blue Mountains Eye Study

Dietary Antioxidants and the Long-term Incidence of Age-Related Macular Degeneration. The Blue Mountains Eye Study

Jennifer S.L. Tan, MBBS, BE, Jie Jin Wang, MMed, PhD, Victoria Flood, MPH, PhD, Elena Rochtchina, MAppStat, Wayne Smith, PhD, FAFPHM, Paul Mitchell, MD, PhD

Ophthalmology, Volume 115, Number 2, February 2008, 334-341 / Ophthalmology, Tom 115, Numer 2, Luty 2008, 334-341

Streszczenie

Cel pracy: Ocena związku między podstawową dietą i uzupełniającym podawaniem antyoksydantów a ryzykiem zachorowania na zwyrodnienie plamki związane z wiekiem (AMD) w długotrwałej obserwacji. **Rodzaj badań:** Kohortowe badania populacji australijskiej. **Uczestnicy:** Od 1992 do 1994 roku włączono do badań 3654 osoby w wieku co najmniej 49 lat, 2454 uczestników było ponownie badanych po 5 lub 10 latach lub w obu terminach. **Metoda:** U uczestników badania wykonywano stereoskopowe zdjęcia siatkówki, które następnie były oceniane na podstawie Winsconsin Grading System. Zbierano wywiad dotyczący potencjalnych czynników ryzyka wystąpienia AMD. Oceniano również spożycie α -karotenu, β -karotenu, β -kryptoksantyny, luteiny i zeaksantyny, likopenu, witamin A, C i E, żelaza i cynku. Na podstawie czułych metod statystycznych oceniano ryzyko wystąpienia AMD. Wskaźnik ryzyka (RRs) i 95% przedział ufności (CIc) były wyznaczane po uwzględnieniu wieku, płci, palenia tytoniu i innych czynników ryzyka. **Główne oceniane parametry:** Zachorowalność na wczesną, późną oraz jakąkolwiek postać AMD. **Wyniki:** U uczestników, którzy charakteryzowali się największym spożyciem luteiny i zeaksantyny, występowało zredukowane ryzyko rozwoju wysiękowej postaci AMD (RR, 0,35;95% CI, 0,13-0,92). Pacjenci ze spożyciem luteiny i zeaksantyny powyżej wartości średniej mieli zredukowane ryzyko wystąpienia zlewających się druzów miękkich (RR, 0,66;95% CI, 0,48-0,92). Dla uczestników badań, którzy znajdowali się w grupie z największym spożyciem cynku, stanowiącej 10% badanej populacji, wskaźnik ryzyka (RR) wystąpienia AMD wynosił 0,56 (95%CI, 0,32-0,97), a ryzyko wystąpienia wczesnych form AMD 0,54 (95%CI, 0,30-0,97). Grupa uczestników z największym spożyciem β -karotenu, stanowiąca 1/3 badanej populacji, była narażona na wystąpienie wysiękowej postaci AMD (RR, 2,68;95%CI, 1,03-6,96; P= 0,029). Podobna sytuacja występowała w przypadku dostarczania β -karotenu tylko z dietą. Wysokie spożycie β -karotenu w diecie poprzedzało rozwój wysiękowej postaci AMD (RR porównując grupy uczestników z największym i najmniejszym spożyciem β -karotenu przyjmowały wartości 2,40;95% CI, 0,98-5,91 ;P= 0,027). Ta zależność była potwierdzona zarówno w grupie osób palących tytoń, jak i osób niepalących. Większe spożycie witaminy E zapowiadało rozwój zaawansowanych postaci AMD (RR w porównaniu z grupą badanych z najmniejszym spożyciem witaminy E, 2,83; 95% CI, 1,28-6,23; i odpowiednio RR, 2,55; 95% CI 1,14-5,70 w grupie badanych z największym i średnim spożyciem witaminy E). **Wnioski:** W tych kohortowych badaniach populacyjnych dowiedziono, że większa suplementacja luteiny i

zeaksantyny w diecie redukuje ryzyko wystąpienia AMD w długotrwałej obserwacji. Badanie to potwierdza wnioski Age-Related Eye Disease Study dotyczące ochronnego wpływu cynku na rozwój AMD. Wyższe spożycie p-karotenu było związane ze zwiększonym ryzykiem rozwoju AMD.

Summary

Purpose: To assess the relationship between baseline dietary and supplement intakes of antioxidants and the long-term risk of incident age-related macular degeneration (AMD). **Design:** Australian population-based cohort study. **Participants:** Of 3654 baseline (1992-1994) participants initially 49 years of older, 2454 were reexamined after 5 years, 10 years, or both. **Methods:** Stereoscopic retinal photographs were graded using the Wisconsin Grading System. Data on potential risk factors were collected. Energy-adjusted intakes of α -carotene; p-carotene; p-cryptoxanthin; lutein and zeaxanthin; lycopene; vitamins A, C, and E; and iron and zinc were the study factors. Discrete logistic models assessed AMD risk. Risk ratios (RRs) and 95% confidence intervals (CIs) were calculated after adjusting for age, gender, smoking, and other risk factors. **Main Outcome Measures:** Incident early, late, and any AMD. **Results:** For dietary lutein and zeaxanthin, participants in the top tertile of intake had a reduced risk of incident neovascular AMD (RR, 0.35; 95% CI, 0.13-0.92), and those with above median intakes had a reduced risk of indistinct soft or reticular drusen (RR, 0.66; 95% CI, 0.48-0.92). For total zinc intake the RR comparing the top decile intake with the remaining population was 0.56 (95% CI, 0.32-0.97) for any AMD and 0.54 (95% CI, 0.30-0.97) for early AMD. The highest compared with the lowest tertile of total p-carotene intake predicted incident neovascular AMD (RR, 2.68; 95% CI, 1.03-6.96; $P=0.029$, for trend). Similarly, p-carotene intake from diet alone predicted neovascular AMD (RR comparing tertile 3 with tertile 1, 2.40; 95% CI, 0.98-5.91; $P=0.027$, for trend). This association was evident in both ever and never smokers. Higher intakes of total vitamin E predicted late AMD (RR compared with the lowest tertile, 2.83; 95% CI, 1.28-6.23; and RR, 2.55; 95% CI, 1.14-5.70 for the middle and highest tertiles, respectively; $P=0.22$, for trend). **Conclusions:** In this population-based cohort study, higher dietary lutein and zeaxanthin intake reduced the risk of long-term incident AMD. This study confirmed the Age-Related Eye Disease Study finding of protective influences from zinc against AMD. Higher p-carotene intake was associated with an increased risk of AMD.

Ophthalmology 2008; 115:334-341 © 2008 by the American Academy of Ophthalmology.